

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

Uir. Quaeque ipse miserrima vidi. Aliquii relatuū ē. idē. Ipse arduus altaq; pulsat. Sydera. Aliquii emphasim. i. expressio- nem alicuius rei latentis bz: vt si dicam. ipse pater de quo mi- nus credēdū eēt q̄ hoc fecit. Qd̄ si ei addat particula met vt ipemet discretio signat. Hoc ē ipse solus z nō cū alijs: vel ip- se per se z nō p̄ alios. Aliquii significat similit̄: vii z oparatuū bz ipsoz. z superlatiuū ipsissimus: idēst similioz simillimus. Apud veteres ipsus pro ipse dicebat. Terē. ipsus est.

Ipissime. idēst ipsi neq; alijs.
Ips vermiculus est: q̄ conua vite sq; prodit: vt cis frumenta: tri- pis ligna: sis vestes: is vitra: midas fabam. Declinatio autez huius nois nō facilis est vnde docet sic Suidas. ἰψοσκω ἀλλεκεῖ λινεῖται ἰψοσκαίτο πλανουτικονίσι

Ipsules bzactē dicebant in muliebz virilēne specie expresse. **It** neutri generis z indeclinabile proprie manus concanitas: li- cet quandoq; pro ipsa manu ponatur.

I ante R

Ira dicta est ab eo q̄ est ire. Nā a se it q̄ irascit z furit. Unde et qui iram deponit ad se redire dicitur. Terē. in Adel. Tandē reprimē iracundiam z ad te redi. Est autem ira lidido puni endi eius a quo iniuria offēsi sumus.

Iratus dicitur qui ex aliq; re lacesitus excaudit etiam si natu- ra non sit iracundus. irate aduerbium significat per iram.

Iracundus q̄ ex parua vel nulla cā q̄q; natura ad irā pelius ē et fitiē nulla moueat ira. Sic iracūdia dicta auctore. Sesto q̄ ira scendat. Dona. ira de cā est: iracundia de vitio multū ira scentis. Sene. lib. de ira. ira quo distet ab iracundia apparet quo ebius ab ebiioso: z timēs a timido. irat̄ p̄t esse nō ira- cundus. iracundus p̄t aliquando non iratus esse. Usurpati- ue tamen iracundia ponit̄ pro ira. Et. li. iij. tuf. iracundia est vlciscendi libido.

Irascor irascris iratus construi cū datiuo. Plau. noli amabo amphitrio irasci solē cā mea. Diuis composita sunt. Sub irascor quod est pauluz irascor. Q̄b irascor oira irascor. Liu: lib. j. Fortūne vt sit obirati cultum reliquerant deum.

Irepedibus in sniam quid significet. Vide supra in eo is.

Irenarches siue irenarcha dicitur qui ad tollendas discordias z pacandos ciuū animo in ciuitate p̄ficitur. Apud iuriscō- sultos tñ d̄r: qui discipline publicē z corrigendis moribus p̄ficitur. H̄eci enī ei p̄vny pacem vocant επρων.

Iris is. vel iridis arcus celestis ab ei pe iv qd̄ ē nunciare. Nam poetē deoz nuncia sūgūt. Uirg. Firm de celo misit saturnia ipeo. Diuis arcus causa ē radius solis caue nubi immisus: q̄ repulsa acie in solē refringit. Nubes enī formaz arcus dy- scoloris efficiunt: qz aliq; partes eaz tumidiores sunt: aliq; sū- missiores: z quedā crassiores q̄ vt solē trāsmittat: aliq; ibecil- liozes q̄ vt excludant. Hec inq; qualitas alteri? lacē ymbzā- qz cōmiserit z exprimit illā mirabilem arcus veritatē. Est z iris herba suauissimi odoris: vt Ply. li. xxi. testis ē: cuius ra- dicē dixit in vnguētis z medicinis cōmēdari. Caulē habet cubitalem z rectum: radicē raphano similem que sternuta- menta mouet. Floret aduer forū colorum specie quasi arcus celestis a quo nomen habet vulgo lilium ceruleum.

Ironia cū accētū i pe. dici potest simulatio vel illusio εἰρῶναι ab εἰρῶ dico z inde εἰρῶναι ὡς αἰ i voce passiuū qd̄ ē ca- uilloz. Figura cū aliqd̄ per cōtrarium dicitur z illusionem.

Iretio is. a rete fit z significat retineo rete quasi capio. Unde ir- retitus d̄r qui aliqua fraude vel blandicijs aut dolo quasi re- te captus. Lac. li. iij. Eos aut̄ qui deum sciunt dolis z astu ag- greditur vt cupiditate aut libidine irretiat aut peccatis blan- dientis depauatos impellat ad mortem.

Irrauctio is. irraucti. sum. ex in z rauctio qd̄ a rauctus descendit z significat rauctus fio. Dicit̄ z irrauco. es. irrauci. Luce. lib. de ora. At q̄spum si paulum irrauerit explodi.

Irrices pe. cor. genus rastrozum ferreozū seu regulē cū plurib; oentibus quos item vt plaustra boues trahūt vt vruant gle- bas z extirpent h̄rbas in agris.

Irrepo is. pe. p. pfi. ptum. significat passim z latenter morere-

ptilium intro eo. Linius frequentatiuum est irrepto. Hoc ve- rum opere in longo fas est irrepere somnum.

Irripio is. pe. cor. Irutus rapio. Luce. Irripunt in edes subito. **Irrigo** as. pe. cor. ex in z rigo. significat quasi riuos in agris de- ducō. Rigo autem a riguus.

Irriguus a. um. qd̄ irrigat: vel ficile irrigari p̄t. Lato. Vinea ē p̄ima vel si vino multo ē. Secūdo loco hortus irriguus. Ac- cipit̄ z q̄iq; i significatiōe actiua vt aq̄ irrigua que irrigat. vir. Irriguūq; bibat violaria fōtē. Tibul. Tūc bibit irriguas fertilis hoz? aq; Ambz. substātiuū vtus ē. Magna ē elemo- syna q̄ ardētū criminū globos beniuolē sue fōrē refrigerat z quodā irriguo largitatis obruit icēdia delictoz. Et li. De- ra. Qd̄ si irriguis aquaz plerūq; z segetes letiozes sunt.

Irrito as. pe. cor. sponit̄ ex in z rato. as. quo veteres viciant̄ pro ratū facio appozo z s̄gt̄ nō ratū eē volo vel offēdo vel facio z irrūū ipozbatū nō ratū: z p̄trāstōz i m̄bilū redactū. Uir. Iruta perpetua soluet formidine terras. Terē. in p̄hoz. Quod dictū indictum ē. quod erat ratū id irrutum est.

Irrito as. pe. p. s̄gt̄. puoco. irāq; icēdo. Frequētatiū ab irro- p̄ mutatiōe. u. in. i. euphoniē cā. Tactū a canib;: q̄cū puocā- tur irrūt: vel vt Do. ait q̄ restrictis dētib; hāc literā. r. imi- tanf. Uir. li. x. Irriatq; virū telis z voce lacesit. Qui. lib. ij. fas. Tū sicco p̄mas irratat coctice flāmas. i. suscitāt. Plau. in am. Irriatibis crabrones. Est z p̄ rito as. pe. p. Nā sicut irri- to p̄ lacesso ab irruo ē. ita p̄ rito a p̄ruo. Nec mltū i signifi- catiōe differūt. Nā p̄ rito idē ē qd̄ puoco. Lol. li. ij. Lūi se- men nisi magnus est ei? in ea regiōe quā colis p̄ouentis et p̄riū p̄ritat serēdū nō ē Agris enī p̄cipue noriū ē. Sic i bonā p̄tē sumit. Irrito vo magis frequētatiū ē q̄ p̄ rito. Et ferme semp acris maleq; vebz mētie. P̄ozito nō sic s̄ in bonā z in malam partē vti. puoco capi posset Irrito semper in malas.

Irrigo as. pe. cor. infero in rigo. Plau. in cap. Qui cōciliū inere- quo nos victu z vita phibeat̄ bis diē dicā irrogabo multā vt mibi cēnas decē meo arbitratu dēt cum cara annona sit Aug. li. iij. ci. dei. Nā iustus q̄d̄ malozū ab iniquis domi- nis irrogat non est pena criminis: sed virtutis examen.

Irruo cū ipetu feror. Sal. Lū forte in eū irruerit facile repulsi. Do. Irriete. p̄zie dicit̄ q̄ cū furoze plūū inicit. Dnāz ratio- ne p̄positiōis i. s̄gt̄ introzio imitto fero. Aug. vidistis mu- lierem in ciuitate famosaz non inuitatam irruisse cōuūio.

Irrugio is. valde rugio. Hiero. in gen. Auditis eīan sermoni- bus patris irrugit clamore.

Irrūpo violēt̄ z cū impetu igredior. Ply. li. xxxv. L. hostilus mancinus q̄ primus carthagine irruperat. Lac. li. ij. Nā cū ab alexandro capta ciuitas eēt ac milites ad eam spoliandaz irrupissent. Et ferme semper i hac significatiōe hoc verbo auctozes. Lactā. p̄zie sumpsit li. vi. p̄o peritus frango. Sū- mū inter se hominūz vinculum est humanitas quod qui ir- ruperit nefarius z parricida existimandus est.

Irrumo as. pe. cor. a ruma māma. vide in dictione fello. as.

I ante S

Is ea. id. eandē significatiōem bz quam hic z eundem locum retinet vt qui diuitias cupit. is vel hic vel ille: vel i dem au- rus est. Ab is fit isce sicut ab hic bice.

Is ybs a babylone itinere dierum octo distās: apud quam est is fluuius quo bitumen totius babylonis sūministrabat̄.

Is eius cū ē diph. nomē r̄betozas pariter z p̄bi quē philostratus in vitis sopbistarū asyriū tradit. Linius hoc fuit inuentum: oēm materiam in breue cōficere. Est z nomen fluminis.

Isagoge pe. p. latine introductio d̄r ex ei qd̄ in indicat. z oyo- duco. vnde αγογη ductio. Isagogicon introductoriiū. H̄rā- mato isagogus litterarum introductor vel inductor: qz eas i- ducat. i. introducat quodam modo in corda discentium.

Isapis pe. p. fluuius p̄pinquus Lefenne: vt Stra. lib. v. scribit Isara. pe. cor. fluuius r̄bodano se iungēs. vbi cemen? mōs r̄bo- dono applicat vsq; buc ad druetiā efferit i adriaticum sinū

Isaurū ciuitas p̄philiē a qua isauricus Sertulius roman? di- ctus est qui isaurum cepit. Qui. africa victozem de se vocat